

været hensigtsmæssigt, om man afventede det arbejde, man selv specifikt har sat i gang på dette område, inden man fremkom med sine egne interessante tanker, ideer og forslag. På baggrund af disse forslag, uanset at jeg ikke er i tvivl om forslagsstillernes smukke hensigter, så har regeringen svært ved at finde støtte for og sympati med forslagernes indhold.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Blot for at debatten nu ikke skal blive afsporet, som det er sket så mange gange i miljødiskussioner i øvrigt, så to kommentarer.

Når vi skriver om implementeringen, så er det jo netop, fordi implementering efter vores opfattelse ikke er sket, og den opfattelse – om at det ikke til fulde er gennemført – er der jo andre, der deler.

Og den anden ting er, at der er nogle teksteksempler i bemærkningerne til forslaget: Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at de skal ikke tages for andet end eksempler, for regner man dem igennem med de mængder af emballage, der er, så vil det ikke passe, så vil det efter al sandsynlighed – man ved jo ikke, hvordan forbrugerne reagerer – betyde en afgiftsforøgelse, og det er jo netop det, vi understreger i vores forslag vi ikke er interesseret i. Det skal være en afgiftsneutral ting.

Martin Glerup (S):

Nå, så må vi til det igen. Vi har jo formentlig verdens bedste og mest miljøvenlige returflaskesystem. Over 99 pct. af flaskerne genbruges gennemsnitligt 30 gange, og vi sparer på den måde en affaldsmængde på 390.000 ton om året.

Det er vel baggrunden for, at den daværende VKR-regering i sin tid lavede en bemyndigelseslov, som åbnede mulighed for indgreb over for engangsemballager til øl og sodavand. 3 år senere blev bemyndigelsen så anvendt til at begrænse dåseanvendelsen til 2 pct. af ølsalget, og ordningen virkede så til januar 1982, da det totale dåseforbud til øl og læskedrikke blev indført.

Det medførte jo, som miljø- og energiministeren var inde på, at vi kom for EF-Domstolen, og der gik jo så en rum tid, altså til september 1988, før dommen blev afsagt, og det bevirkede så, at Danmark ud fra de miljømæssige argumenter fik lov til at beholde sit obligatoriske pant- og returflaskesystem.

Analysen har så hidtil vist, at det er umuligt at opretholde de flotte miljøresultater, hvis vi tvinges til at acceptere stål- og aluminiumsdåser samt engangsflasker til øl og vand sammen med returflaskesystemet.

EU's emballagedirektiv, som de foregående to talere har været inde på, skal sikre to mål, nemlig et højt miljøbeskyttelsesniveau og en let vareudveksling i EU's indre marked.

Det lykkedes Danmark at få en særlig bestemmelse indføjet, som fastslår, at medlemsstaterne i overensstemmelse med Traktaten kan fremme genbrugssystemer for emballage, der kan genbruges på en miljømæssig fornuftig måde. Og det er jo rigtigt, som ministeren sagde, at Danmark har implementeret direktivet i overensstemmelse med og under påberøbelse af de her argumenter.

Socialdemokratiets begejstring for returflaskesystemet er ikke religiøs, men sagligt begrundet. Det er nemlig sådan, at vi ikke ønsker at skippe den nuværende ordning, som fungerer miljømæssigt optimalt, før vi har sikkerhed for, at det, der kommer i stedet, er mindst lige så godt. Det har vi så understreget gang på gang, siden den nuværende borgerlige opposition trak sin hidtidige støtte til returflaskesystemet tilbage.

Oven i købet har miljø- og energiministeren igangsat en ny undersøgelse for at opdatere den tidligere miljøvurdering, og den går efter helt moderne principper ud fra udviklingen af miljøvenlige industriprodukter, nemlig den livscyklustankegang, som vi på så mange andre områder trakter efter at nå, sådan at vi kan få et bedre miljømæssigt resultat ved at bruge nogle bedre metoder i forbindelse med produktionen.

Når resultatet foreligger, så vil det selvfølgelig være rimeligt at foretage en ny vurdering, og jeg vil så sige, at hvis miljøvurderingen falder ud til dåsernes fordel, så har Socialdemokratiet ingen indvendinger imod at stryge det eksisterende dåseforbud, men hvis den nuværende pantordning igen viser sig at være bedst, så er der ingen grund til at ændre på den. Og det er sådan set den rent saglige baggrund for, at Socialdemokratiet ikke kan tilslutte sig de foreliggende beslutningsforslag.

Hans Christian Schmidt (V):

Indledningsvis skal jeg svare ministeren på de bemærkninger, der var om, hvorvidt man skulle afvente et udvalgsarbejde, som man selv havde igangsat, inden man kom med nogle forslag. Jeg